

Vergaderjaar 1991-1992

22 599

Verjaring van de vordering tot vergoeding van schade door milieuverontreiniging

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van wet houdende verjaring van de vordering tot vergoeding van schade door milieuverontreiniging.

De toelichtende memorie die het wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 6 mei 1992

Beatrix

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in het Burgerlijk Wetboek en in de Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek een bijzondere regeling op te nemen ter zake van de verjaring van de vordering tot vergoeding van schade door milieuverontreiniging;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

Voor de tekst van **artikel 310** wordt het cijfer 1. geplaatst. Aan het artikel worden twee leden toegevoegd, luidende:

2. Is de schade een gevolg van verontreiniging van lucht, water of bodem, dan verjaart de rechtsvordering tot vergoeding van schade, in

S-MN

afwijking van het aan het slot van lid 1 bepaalde, in ieder geval door verloop van dertig jaren na de gebeurtenis waardoor schade is veroorzaakt.

3. Voor de toepassing van lid 2 wordt onder gebeurtenis verstaan een plotseling optredend feit, een voortdurend feit of een opeenvolging van feiten met dezelfde oorzaak, waardoor schade door verontreiniging wordt veroorzaakt. Bestaat de gebeurtenis uit een opeenvolging van feiten met dezelfde oorzaak, dan begint de termijn van dertig jaren bedoeld in lid 2 te lopen na het laatste feit. Bestaat de gebeurtenis uit een voortdurend feit dan begint deze termijn te lopen nadat dit feit is opgehouden te bestaan.

ARTIKEL II

De Overgangswet nieuw Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

Na artikel 119 wordt een nieuw **artikel 119a** ingevoegd, luidende:

Artikel 119a. 1. Ter zake van de rechtsvordering tot vergoeding van schade die een gevolg is van verontreiniging van lucht, water of bodem, eindigt de termijn van vijf jaren bedoeld in artikel 310 lid 1 van Boek 3 niet vóór 1 januari 1997.

2. In afwijking van artikel 73 is artikel 310 lid 2 van Boek 3 van toepassing vanaf het tijdstip waarop het in werking treedt.

3. Wat voor de gebeurtenissen bedoeld in artikel 310 lid 3 van Boek 3 is bepaald, geldt ook indien de gebeurtenis is aangevangen of voorgevallen vóór het tijdstip waarop dat lid in werking treedt.

ARTIKEL III

Met ingang van het tijdstip dat zowel deze wet in werking zal zijn getreden, als het bij koninklijke boodschap van 28 juni 1989 ingediende wetsvoorstel 21 202 tot aanvulling van de Boeken 3, 6 en 8 nieuw B.W. met regels betreffende de aansprakelijkheid voor gevaarlijke stoffen en verontreiniging van lucht, water of bodem, wet zal zijn geworden, vervalt het bij laatst bedoelde wet vastgestelde nieuwe lid 2 van artikel 310 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

ARTIKEL IV

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 1993. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 1 januari 1993, treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst, en werkt zij terug tot en met 1 januari 1993.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,